

[Holstein.]

Parole for socialdemokratisk Ungdom, at nu gælder det Kampen mod Landstinget, fordi Landstinget er reaktionært, Landstinget er Hemskeen for, at den socialdemokratiske Regering kan faa gennemført blot et eneste af sine betydningsfulde Reformforslag; derfor gælder det nu at rejse Befolkningen, den frisindede Befolkning til Kamp mod det reaktionære Landsting.

Man kan ikke hævde i sin Agitation ud i Landet, at man har gennemført mange rige og betydningsfulde Lovreformer, og samtidig sige, at ingen af de betydningsfulde Lovreformer, som Regeringen har villet gennemføre, har den ikke kunnet gennemføre paa Grund af det reaktionære Landstings Modstand. Man maa vælge mellem de to Veje: enten maa man hævde, at man kan gennemføre betydningsfulde Lovreformer ved Forhandling med Oppositionen, eller ogsaa maa man sige, at man kan det ikke, og saa sætte Kampen ind mod Landstinget.

Men hvis det virkelig var en Parole fra Statsministerens Side, som havde noget paa sig, hvis det virkelig var en Parole for den socialdemokratiske Ungdom, som betød noget, hvorfor fremsætter den højtærede Statsminister saa ikke Grundlovsforslag her i Folketinget til Landstingets Afskaffelse og Forslag om, hvad han vil sætte i Stedet? Hvorfor gør han ikke det? Han kan jo faa det vedtaget her i Folketinget, og hvis Statsministeren ikke er klippesikker paa at vinde Flertal ved Landstingsvalgene i September 1932, burde han gøre det, hvis der var Alvor i Parolen, for naar han saa havde faaet det vedtaget her, kunde han, hvis han efter det ordinære Folketingsvalg i Foraaret 1933 igen fik Flertal i Folketinget og igen fik vedtaget denne Grundlovsændring i Folketinget, opløse Landstinget. Men ellers kan han ikke opløse det, hvis han har opløst Folketinget i Forvejen.

Faar den højtærede Statsminister altsaa ikke Flertal ved Landstingsvalgene i September 1932, saa maa han først lade den 4-aarige ordinære Folketingsperiode udløbe og derefter lade den næste 4 Aars Periode udløbe; det bliver 8 Aar, inden han kan opløse Landstinget. Saa hvis Statsministeren ikke er aldeles klippesikker paa, at han faar Flertal ved Landstingsvalgene i September 1932, saa vilde den eneste rigtige politiske Konsekvens af den Parole, han her har givet socialdemokratisk Ungdom — hvis den ikke var bare en tom Talemaade som saa meget af, hvad Statsministeren siger —, være, at han her i Tinget fremsatte og fik vedtaget en saadan Grundlovsændring, som Social-

demokratiet og det radikale Parti ønsker med Hensyn til Landstinget. At han ikke gør det, viser, at det er tomme Talemaader og intetsigende Bulder.

Jeg vender mig dernæst til den ærede Ordfører for Venstre. Jeg har oprigtigt bestræbt mig for at forstaa, hvad det er, det ærede Medlem forstaaer ved sin Tilpasningspolitik. Han talte Tilpasningspolitik i 1926—27 og i 1927—28. Han talte den Gang aldeles, som han gør nu, om Nødvendigheden af Produktionens Billiggørelse. Men vi har faaet at vide forleden under Prisaftalelovsforslagets Behandling, at alle de Forhold, han paatalte, efter hans egen oprigtige Mening ikke ramtes af Prisaftalelovsforslaget; alle de Forhold, som er Hemskeen for den Tilpasning, som er i Landets Interesse, navnlig det høje Detailprisniveau, som han gerne vil have skruet ned, saaledes at vi over det hele kom i Niveau med Verdensprisniveauet og derved vandt øget Konkurrencedygtighed paa Verdensmarkedet, alle disse Forhold, indrømmede han, faldt ikke ind under det Lovforslag, han forelagde paa Venstres Vegne, og alle de Forhold, han har staaet og talt om nu, om Fagforeningernes Lønpolitik, saaledes som han har gjort det Hundrede Gange før — det er jo Kærnen i hans eneste Tale —, de faldt jo heller ikke ind under nogen Lov, de falder ikke under Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, som han ventede sig saa meget af, da han var Statsminister, og som han havde som Regeringsprogram, og saa vidt jeg forstaaer ham, er det hans Mening, at disse Spørgsmaal skat man overhovedet ikke søge at regulere yderligere ved Lovforanstaltninger.

Men hvad er det da, den ærede Ordfører for Venstre vil have gjort af Regering og Rigsdag? Det er Nedsikæring, formoder jeg, yderligere Nedsikæring af de offentlige Udgifter, men hvilke Udgifter da? Det var Venstreministeriets Program, da det kom til Magten i 1926, at foruden Nedsikæringen af de sociale Love og Tjenestemandsløven var der endnu et stort Arbejde tilbage at gøre med Indskrænkning af Bevillinger paa Finansloven og Forenkling af den offentlige Administration. Hvad har vi til Dato? Nu er der gaaet 4 Aar. Hvad har vi i de 4 Aar set af Indsats eller Forslag fra Venstres Side til Virkeliggørelse af disse to Venstregeringsprogrammer fra 1926—27, to Regeringsprogrammer, som ikke var isolerede Venstregeringsprogrammer, men som er staaende Led i de Resolutioner, som Dag efter Dag i de samme 4 Aar er vedtaget af Landboforeninger rundt